

Beslutningsforslag nr. B 54. Fremsat den 10. december 2002 af Christian H. Hansen (DF), Bent Bøgsted (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Jørgen Dohrmann (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Pia Kristensen (DF) og Peter Skaarup (DF)

Forslag til folketingsbeslutning

om forbud mod import og handel med skind, pelse og produkter fremstillet af kæledyr

Folketinget opfordrer regeringen til snarest at fremsætte lovforslag og foretage de nødvendige ændringer af administrative forskrifter, så det forbydes at importere og handle med skind og pelse af kæledyr eller produkter fremstillet her-

af, samt at skærpe eksisterende straffebestemmelser for dem, der ved hjælp af vildledende markedsføring handler med sådanne produkter i Danmark.

Bemærkninger til forslaget

Formålet med beslutningsforslaget.

Forslagsstillerne er af den opfattelse, at enhver form for handel med skind og pelse fremstillet af kæledyr er modbydelig og skal bringes til ophør straks. Et klart forbud og straf for overtrædelse af forbuddet er vejen frem til hurtige resultater.

Herudover er det forslagsstillernes opfattelse, at straffene for dem, der ved hjælp af vildledende markedsføring handler med sådanne produkter her i landet, skal skærpes betydeligt.

Baggrunden for forslaget.

Handelen med kæledyr, der er aflivet på den mest bestialske måde, er blevet almindeligt kendt, efter at TV 2 den 27. maj 2002 i udsendelsen »Flået levende« viste, hvordan man i Kina producerer forskellige varer af skind fra hunde og katte med bl.a. et europæiske marked for øje. Bag produktionsmetoderne ligger systematisk dyrplageri og mishandling af dyr, der overgår normal fatteevne. Blandt andet flås hunde og katte levende.

I Danmark og adskillige andre lande importerer man mange hunde- og katteskind.

I f.eks. Kina og Thailand pelser man hunde og katte i millionvis. Dyrene lever under forfærdelige forhold, og de bliver slået med køller.

Hundene bliver flået levende ved, at man binder dem fast med en ståltråd om halsen og løfter dem op i benene og med en kniv flår skindet af dem nede fra skridtet og opefter, medens de hyler og skriger af smerte i mange minutter.

Kattene lukkes ind i tremmebure, hvor én kat ad gangen får en strik om halsen, der trækker den op til tremmerne i toppen af kassen, hvor den kvæles langsomt (5-10 minutter), mens den vrider sig af smerte. Aflivningen overværes af de andre katte, og man kan tydeligt se angst i deres øjne.

Dyrene udsættes for disse lidelser, fordi skindene ikke må tage skade under aflivningen.

I den nævnte tv-udsendelse blev det oplyst, at der bruges mange flere hunde- og katteskind, end de fleste

er klar over. F.eks. er mange frakker og anden beklædning med pelskraver fra hund eller kat, uanset hvad forretningen kalder dyret.

Skindene bruges f. eks. til handsker og møbelbetræk m.v. Også små nøglevedhæng, dyrelegetøj og souvenirs m.m. kommer fra dyr, der er behandlet grusomt.

De omtalte lande importerer også dyr fra kenneler i Europa (og Danmark) til flåning, og foruden det bliver dyrene transporteret derover under forfærdelige forhold.

Af indlysende årsager sælges produkterne på det europæiske marked, herunder Danmark, ikke med korrekt varebetegnelse, men med vildledende og urigtig varebetegnelse, som umiddelbart har en mere acceptabel klang. Den almindelige forbruger er dermed chanceløs, når der købes produkter uvidende om, at produktet er fremstillet af rigtige skind eller pelse, eller at der er indgået dele fra sådanne dyr i produktionen.

Hundepels kan være mærket som *Gea-Wolf*, *Asiatisk ulv*, *Sobaki* eller *Asiatisk vaskebjørn*. Hundeskind kan være mærket som *Speciallæder*, *Ortopædisk læder* eller *Lammeskind*. Kattepels kan være mærket som *Vildkat*, *Goyangi* eller *Bjergkat*.

Påkrævede lovændringer m.v.

Nogle lande, bl.a. USA og Italien, har efter de oplysninger, der er tilgængelige, importforbud mod skind og pelse fra hunde og katte. Dette bør belyses og dokumenteres nærmere under udvalgsarbejdet med dette forslag. Forslagsstillerne er af den opfattelse, at Danmark skal følge trop og indføre et lignende forbud.

Et forbud kan formentlig mest hensigtsmæssigt indarbejdes i dyreværnsloven, der i forvejen indeholder en række bestemmelser om behandling af dyr, aflivning, salg m.v. samt tilsynsbestemmelser. Der kan i loven indarbejdes en bestemmelse om forbud mod enhver form for handel med skind og pelse fremstillet af kæledyr, således at straffebestemmelserne i dyreværnslovens kapitel 8 kommer til at omfatte sådan

handel. Om nødvendigt må også straffebestemmelserne i kapitel 8 tilrettes, så det sikres, at denne form for handel med skind og pelse fra kæledyr kan straffes med store bøder eller fængsel.

I forbindelse med udformningen af forbudsbestemmelsen må det slås fast, at der altid påhviler importøren en pligt til at sikre sig, at import af skind, pelse og produkter heraf ikke er i strid med forbuddet. Importøren skal kunne redegøre for, at der er gjort en indsats herfor, f.eks. ved at skaffe garantierklæringer fra producenten eller eksportøren, foretage stikprøver af varepartier og lignende.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at en tilsidesættelse af pligten til at undersøge, om et produkt er fremstillet af skind og pelse, bør betragtes som en skærpende omstændighed.

Markedsføring af produkter fremstillet af skind og pelse fra hunde og katte er i nogle tilfælde allerede i dag ulovlig under den nuværende markedsføringslov, idet der – såfremt varebetegnelsen er vildledende – ef-

ter omstændighederne kan foreligge en overtrædelse af § 2, stk. 1, i markedsføringsloven, der har følgende ordlyd:

»Der må ikke anvendes urigtige, vildledende eller urimeligt mangelfulde angivelser, som er egnede til at påvirke efterspørgsel eller udbud af varer, fast ejendom og andre formuegoder samt arbejds- og tjenesteydelser.«

Overtrædelse af denne bestemmelse kan straffes med bøde efter § 22 i nævnte lov.

Bestemmelsen er efter de foreliggende oplysninger ikke anvendt i et eneste tilfælde, hvor skind af kæledyr har fundet vej til Danmark under falsk varebetegnelse.

Forslagsstillernes finder, at der er behov for, at anklagemyndigheden effektivt tager markedsføringslovens regel i anvendelse og rejser tiltale ved sådanne lovovertrædelser. Der bør idømmes klækkelige bøder.

Som bilag til beslutningsforslaget er optrykt spørgsmål nr. S 2302 og S 2303, folketingsåret 2001-02, 2. samling, og ministrenes svar

Skriftlig fremsættelse

Christian H. Hansen (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod import og handel med skind, pelse og produkter fremstillet af kæledyr.

(Beslutningsforslag nr. B 54).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Spørgsmål nr. S 2302 (2001-02, 2. samling) af Christian H. Hansen (DF) til justitsministeren og dennes besvarelse heraf og spørgsmål nr. S 2303 (2001-02, 2. samling) af Christian H. Hansen (DF) til økonomi- og erhvervsministeren og dennes besvarelse heraf.

Spm. nr. S 2302

Til justitsministeren (29/5 02) af:

Christian H. Hansen (DF):

»Vil ministeren, ligesom blandt andet Italien og USA, gennemføre importforbud, der hindrer, at danske forbrugere i detailhandlen tilbydes produkter af skind og pelse, der er fremstillet af hunde og katte, der er aflivet på den mest grusomme måde eller flået levende, og som nu sælges i handlen under falske varebetegnelser for at vildlede forbrugerne?«

Begrundelse

Det er i TV2 afsløret, at man visse steder i udlandet, blandt andet i Kina, udsætter levende kæledyr for den mest bestialske behandling, blandt andet ved aflivning efter middelalderlige metoder, herunder flåning af det levende dyr. Dyrenes pelse importeres til Danmark og sælges i detailhandlen under falske varebetegnelser for at narre forbrugerne.

De metoder, der benyttes, er i forfærdende grad i strid med alle regler om dyrevelfærd, som vi kender dem i vores del af verden. Dyreværnsloven indeholder bestemmelser, der sikrer forsvarlig behandling og aflivning under betryggende former. Også den europæiske bekendtgørelse fra 1987 om behandlingen af kæledyr opstiller mindsteregler, der er krænkede.

Vi kan ikke her i landet acceptere de modbydelige overgreb mod dyr, og vi bliver medskyldige, hvis vi ikke forhindrer, at danske forbrugere tilbydes produkter af skind og pelse, der er fremstillet i strid med alle dyreetiske regler.

Der bedes derfor om, at ministeren tager skridt til at sikre et dansk importforbud mod produkter af denne art.

Svar (4/6 02)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Miljøministeriet (Skov og Naturstyrelsen), Erhvervsministeriet (For-

brugerstyrelsen), Udenrigsministeriet samt Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri om udtalelser.

Justitsministeriet vil vende tilbage, når disse udtalelser foreligger.

Supplerende svar (15/8 02)

Justitsministeren (Lene Espersen):

1. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet bl.a. Miljøministeriet (Skov og Naturstyrelsen), Forbrugerstyrelsen samt Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri om at oplyse, i hvilket omfang regler under disse myndigheders områder regulerer det rejste spørgsmål.

Endvidere har Justitsministeriet indhentet en udtalelse fra Udenrigsministeriet om, hvorvidt der inden for Udenrigsministeriets område findes regler, herunder internationale handelsaftaler, der er af betydning for det rejste spørgsmål.

Baggrunden herfor er, at spørgsmålet om at indføre et importforbud begrundet i dyreværns-mæssige hensyn i udlandet umiddelbart synes at falde uden for de hensyn, Justitsministeriet varetager i medfør af dyreværnslovgivningen. Dyreværnslovgivningen tager således som udgangspunkt alene sigte på dyrevelfærd her i landet.

Endvidere kan indførelse af et importforbud rejse spørgsmål om overensstemmelse med de internationale handelsaftaler i WTO (GATT-af-talen) samt reglerne om varernes fri bevægelighed i EU.

Som det fremgår af nedenstående besvarelse, er det ud fra en samlet vurdering af de nationale og internationale reglers betydning for det rejste spørgsmål Justitsministeriets opfattelse, at den mest optimale løsning vil være, at et importforbud gennemføres på EU-niveau. Det er således bl.a. Justitsministeriets opfattelse, at et generelt forbud inden for EU vil udgøre det mest effektive værn mod import af de omhandlede produkter. Justitsministeriet vil derfor rette henvendelse til EU-kommissionen med en forespørgsel

om, hvorvidt man fra Kommissionens side overvejer initiativer til at gennemføre et fælleseuropæisk forbud mod import af produkter af skind og pelse fra hunde og katte.

2. Af udtalelserne fra Miljøministeriet (Skov og Naturstyrelsen), Forbrugerstyrelsen samt Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (Fødevaredirektoratet) fremgår, at der ikke inden for disse myndigheders områder findes regler, der regulerer spørgsmålet om forbud mod import af skind og pelse fra hunde og katte i situationer, hvor et sådant forbud skal være begrundet i dyreværns mæssig hensyn.

Miljøministeriet (Skov og Naturstyrelsen) har således oplyst følgende:

»Af spørgsmålet fremgår, at der er tale om skind fra hunde og katte. Det er ikke oplyst, hvilke arter der er tale om, og om det er vilde eller tamme dyr. Det fremgår endvidere, at begrundelsen for ønsket om at indføre et importforbud er, at disse dyr aflives på en grusom måde.

Såfremt der er tale om skind fra truede arter, vil importen af disse i medfør af bekendtgørelse nr. 84 af 23. januar 2002 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handlen hermed (Washingtonkonventionen/CITES) være underlagt visse begrænsninger. De arter, som er omfattet af denne regulering, er optaget på listerne i Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 samt de hertil knyttede til enhver tid gældende kommissionsforordninger. Styrelsen finder det ikke sandsynligt, at der er tale om skind af sådanne arter.

Den pågældende bekendtgørelse er udstedt med hjemmel i bl.a. § 30, stk. 1, i lov om naturbeskyttelse (Lovbekendtgørelse nr. 85 af 4. februar 2002), hvorefter ministeren »kan fastsætte regler med henblik på at beskytte eller regulere udnyttelsen af vilde dyre- og plantearter...« Reglerne kan både omfatte arter, der stammer fra Danmark og fra udlandet.

Bestemmelsen i Naturbeskyttelsesloven giver hjemmel til at fastsætte regler om vilde dyr og planter. En forudsætning for at anvende denne hjemmel vil således være, at de pågældende katte og hunde findes som vildtlevende arter i naturen og ikke blot som undslupne husdyr. Hertil kommer, at begrundelsen for importforbuddet så vidt ses er rent dyreværns mæssigt, hvilket formål ikke omfattes af loven jf. dennes § 1.

Sammenfattende er det styrelsens opfattelse, at den ikke administrerer regler, som kan regule-

re import og handel med de pågældende skind eller har hjemmel til at udstede sådanne regler.«

Forbrugerstyrelsen har oplyst følgende:

»Forbrugerombudsmanden oplyser, at import og handel med skind og pels af hunde og katte ikke kan forbydes i medfør af markedsføringslovens bestemmelser. Forbrugerombudsmanden henviser i øvrigt til sin udtalelse om salg under falsk varebetegnelse i økonomi- og erhvervsministerens besvarelse af 11. juni 2002 af folketingssspørgsmål S 2303.

Forbrugerstyrelsen kan samtidig oplyse, at der ikke i øvrigt i den lovgivning, der administreres af Forbrugerstyrelsen, er mulighed for regulering af import og handel med de af spørgsmålet omhandlede skind.«

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (Fødevaredirektoratet) har bl.a. oplyst følgende:

»Import af skind fra fugle, hov- og klovdyr er underlagt bestemmelserne i Kommissionens beslutning 96/500/EF af 22. juli 1996 om dyresundhedsbetingelser og udstedelse af certifikat eller officiel erklæring ved indførsel fra tredjelande af jagttrofæer af fugle og hovdyr, der ikke har gennemgået fuldstændig taksidermi.

Import af skind fra andre dyr end ovennævnte er ikke reguleret af EU-lovgivning, hvorfor der gælder nationale regler på området. Dette skyldes, at import af disse skind ikke udgør nogen dyresundhedsmæssig risiko for modtagerlandet.

Ifølge de danske betingelser for import af rå, lufttørret skind fra pelsdyr fra tredjelande er der følgende krav:

- Skindene skal indføres i tæt emballage forsynet med solidt påklæbede mærkesedler og skal ledsages af et dokument, der dokumenterer oprindelsen.
- Skindene skal føres direkte til modtagervirksomhedens adresse og må kun føres bort fra virksomheden i fuldt forarbejdet tilstand eller videresælges til virksomheder, der forarbejder skind.
- Affald fra skindene, herunder emballage, destrueres, bedst ved forbrænding.

Hvad angår muligheden for et importforbud af skind fra hunde og katte, er dette ud fra et lovgivningsmæssigt synspunkt muligt, idet området er underlagt nationale regler. Et sådant importforbud kan dog ikke begrundes veterinærfagligt ud fra et dyresundhedsmæssigt aspekt, men må tage afsæt i hensynet til dyreværn.«

3. Spørgsmålet om at indføre det omhandlede importforbud skal ses i lyset af Danmarks forpligtelser efter internationale handelsaftaler. Justitsministeriet har om dette spørgsmål indhentet en udtalelse fra Udenrigsministeriet, der har oplyst følgende:

»Import af dyr og handel med de omfattende skind og pelse må som udgangspunkt formodes at ville være omfattet af WTO-regler, herunder navnlig GATT-aftalen og dennes forbud mod kvantitative restriktioner (GATT art. XI). Det skønnes imidlertid ikke udelukket, at der i givet fald kan formuleres et forbud mod markedsføring af de omhandlede produkter, som ikke vil blive underkendt i WTO's tvistbilæggelsessystem. Det skal i den forbindelse bemærkes, at en underkendelse forudsætter, at en anden WTO-part indbringer spørgsmålet for tvistbilæggelsessystemet med krav om underkendelse af importforbudet.

Det skal dog samtidig bemærkes, at eventuel indførelse af specifik handelspolitiske foranstaltninger af den omhandlede karakter må anses for omfattet af den fælles handelspolitik og dermed af Fællesskabets enekompetence.«

Justitsministeriet kan i den forbindelse oplyse, at GATT-aftalens artikel XI, paragraf 1, indeholder et forbud mod handelsrestriktioner, herunder importforbud. Bestemmelsen lyder i en uofficiel oversættelse således:

»XI. Forbud eller restriktioner over for indførslen af en vare fra en anden kontraherende Parts territorium eller over for udførslen eller salg til udførsel til en anden kontraherende Parts territorium, bortset fra told, skatter eller andre afgifter, må ikke indføres eller opretholdes af nogen kontraherende Part, hvad enten sådanne forbud eller restriktioner gennemføres ved hjælp af kvotaordninger, indførsels- eller udførselsbevillinger eller andre forholdsregler.«

Aftalen indeholder visse undtagelser fra det nævnte forbud. I denne sammenhæng skal nævnes aftalens artikel XX, der i en uofficiel oversættelse i uddrag lyder således:

»XX. Under forbehold af at nedennævnte foranstaltninger ikke anvendes på en sådan måde, at de bliver redskab for vilkårlig eller uberettiget forskelsbehandling mellem lande, hvor de samme forhold råder, eller bliver en maskeret begrænsning af den internationale handel, skal intet i denne Overenskomst fortolkes på en sådan

måde, at de kontraherende Parter forhindres i at indføre eller håndhæve foranstaltninger, der:

- a) – er nødvendige til beskyttelse af den offentlige moral;
 - b) – er nødvendige for at beskytte menneskers, dyrs eller planters liv eller sundhed;
- (...).«

4. Om det i spørgsmålet nævnte importforbud i Italien har den danske ambassade i Rom oplyst bl.a. følgende:

»Den italienske lovtidende nr. 7 af 9.1.2002 offentliggjorde sundhedsministerens bekendtgørelse (Ordinanza) af 21. december 2001, hvorved det blev forbudt af anvende hund (*Canis Familiaris*) og katte (*Felis Catus*) til fremstilling af skind, pelse, tøj og lædervarer fabrikeret helt eller delvist af huder og skind af de nævnte dyr. Det blev ligeledes forbudt at ligge inde med, markedsføre og importere nævnte varer. I tilfælde af konstaterede overtrædelser af bekendtgørelsens regler ville paragraf 650 i straffeloven blive anvendt.

Under en telefonsamtale (...) med det italienske sundhedsministeriums afdeling for dyrevelfærd er det oplyst, at Kommissionen har taget skridt mod Italien for offentliggørelse af importforbud uden forudgående EU af skind, pelse, tøj og lædervarer fabrikeret helt eller delvist af huder og skind af de nævnte dyr. Det blev ligeledes forbudt at ligge inde med, markedsføre og importere nævnte varer. I tilfælde af konstaterede overtrædelser af godkendelse.«

Den omtalte »forudgående EU-godkendelse« henviser til notifikationspligten i informationsproceduredirektivet 98/34 som ændret ved direktiv 98/48. Efter dette direktiv er en medlemsstat forpligtet til at notificere udkast til importforbud af f.eks. en vare forud for ikrafttræden.

Justitsministeriet kan supplerende oplyse, at der af Kommissionens meddelelse SG(2002) D/50397 om det italienske importforbud fremgår følgende:

»Kommissionen oplyser Dem hermed om, at den pågældende notifikationssag er afsluttet den 20-02-2002 af følgende grunde:

Teksten er allerede vedtaget af den udstedende medlemsstat og offentliggjort i lovtidende. Kommissionen opfordrer medlemsstaten til at oplyse, hvilke foranstaltninger den agter at træffe med henblik på at løse denne situation: En ophævelse af den omtalte tekst eller notifikation om et nyt udkast, der skal erstatte den omtalte tekst. Kom-

missionen minder i denne forbindelse om Domstolens dom af 30. april 1996, i henhold til hvilken de tekniske forskrifter, der vedtages i strid med informationsproceduren i direktiv 98/34, er ugyldige (Sag C-194/94-Rec. S.I-2201).«

Om det i spørgsmålet nævnte importforbud i USA har den danske ambassade i Washington oplyst, at The Dog and Cat Protection Act of 2000, der trådte i kraft den 9. november 2002, forbyder import, eksport, fremstilling, salg, markedsføring, transport og distribution af alle typer af produkter fremstillet ved hjælp af skind eller pels fra hund og kat. Overtrædelse af loven kan medføre bøde på op til \$10.000 for varer indeholdende skind fra hund og kat.

5. Efter Justitsministeriets opfattelse bør de videre overvejelser på området tage udgangspunkt i mulighederne for at indføre et generelt forbud mod produkter af skind og pelse af hunde og katte.

Et importforbud, der alene er rettet mod produkter fremstillet under dyreværnsmæssige uforvarselige forhold og således undtager anden, mere forsvarlig produktion af de omhandlede produkter, vil efter Justitsministeriets opfattelse næppe kunne håndhæves. Justitsministeriet har herved lagt til grund, at det ikke ud fra en undersøgelse af et produkt af hunde- eller kattepels eller -skind er muligt at vurdere, under hvilke forhold produktet er fremstillet. En effektiv håndhævelse vil derfor forudsætte en overordentlig ressourcekrævende – om overhovedet mulig – efterforskning af de enkelte produkters oprindelse og fremstillingsforhold. Et sådant begrænset importforbud vil derfor næppe i praksis kunne sikre, at der ikke i Danmark indføres produkter af hunde- og kattepels og -skind fremstillet på en dyreværnsmæssigt uforvarselig måde.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil den mest optimale løsning være, at et generelt importforbud gennemføres inden for hele EU. Dette skyldes bl.a., at et rent nationalt forbud kan rejse spørgsmål i forhold til EF-traktatens bestemmelser om varernes fri bevægelighed, jf. nærmere herom straks nedenfor, og at et generelt forbud inden for EU vil udgøre det mest effektive værn mod import af de omhandlede produkter.

Da et importforbud ikke alene vil have virkning i forhold til de lande, der producerer de omhandlede produkter, men også i forhold til lande inden for EU, der importerer produkter fra tredjelande med henblik på videresalg, skal et natio-

nalt importforbud være i overensstemmelse med EF-traktatens bestemmelser om varernes fri bevægelighed. Indføres produkterne lovligt fra et tredjeland til en medlemsstat, er disse bragt i fri omsætning inden for hele EU, og man kan fra dansk side derfor alene forbyde import af disse produkter fra andre EU-lande, hvis et sådant forbud kan retfærdiggøres efter reglerne i EF-traktatens artikel 28-30.

Justitsministeriet vil på den baggrund rette henvendelse til EU-kommissionen med en forespørgsel om, hvorvidt man fra Kommissionens side overvejer initiativer til at gennemføre et fælleseuropæisk forbud mod import af produkter af skind og pelse fra hunde og katte.

Justitsministeriet vil samtidig anmode Kommissionen om at oplyse, hvilken betydning de ovennævnte regler i EF-traktaten efter Kommissionens opfattelse har for eventuelle videre overvejelser om at indføre et rent nationalt forbud.

Spm. nr. S 2303

Til økonomi- og erhvervsministeren (29/5 02) af:

Christian H. Hansen (DF):

»På hvilken måde vil ministeren gribe ind over for, at der i detailhandlen her i landet kan tilbydes produkter af skind og pelse fra katte og hunde, der er fremstillet efter aflivning af dyrene på den mest bestialske måde, blandt andet ved levende flåning, hvorefter produkterne sælges under falske varebetegnelser for at vildlede forbrugerne?«

Begrundelse

Spørgeren har i dag opfordret justitsministeren til at gribe ind med importforbud mod produkter af skind og pelse fra hunde og katte, der er aflivet ved levende flåning eller på tilsvarende grusom måde.

Når spørgeren også rejser sagen over for økonomi- og erhvervsministeren, beror det på, at det hører under ministeriets område at sikre, at forbrugeroplysning foregår på lovlig måde. Spørgeren finder, at det må være i strid med lovgivningen, når hundepelse sælges under betegnelserne: Gea-wolf, asiatisk ulv, sobaki, asiatisk vaskbjørn, og hundeskind som speciallæder, ortopædisk læder, lammeskind.

Det må også være i strid med loven, når kattepels sælges som vildkat, goyangi, bjergkat.

Ministeren bedes oplyse, hvad han kan og vil foretage sig for at hindre denne usympatiske og modbydelige forretningsaktivitet.

Svar (12/6 02)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Indledningsvis vil jeg på det skarpeste tage afstand fra denne afskyelige form for handel og vildledning.

Reglerne om markedsføring og vildledning findes i markedsføringsloven, som administreres af Forbrugerombudsmanden. Jeg har derfor forelagt spørgsmålet for Forbrugerombudsmanden, der udtaler følgende:

»Da kat og hund er kæledyr her i landet, vil skind/pelse fra disse dyr næppe kunne sælges til almindelige forbrugere. Hvis skindet/pelsen sælges under en anden betegnelse, vil det normalt være i strid med god markedsføringsskik i lovens § 1, og der kan efter omstændighederne foreligge en overtrædelse af § 2, stk. 1, i markedsføringsloven, der har følgende ordlyd:

»Der må ikke anvendes urigtige, vildledende eller urimeligt mangelfulde angivelser, som er egnede til at påvirke efterspørgsel eller udbud af varer, fast ejendom og andre formuegoder samt arbejds- og tjenesteydelser.«

Overtrædelse af denne bestemmelse kan straffes med bøde, jf. § 22, stk. 6, jf. stk. 3, i nævnte lov.

Forbrugerombudsmanden har ikke modtaget nogen anmeldelser. Men er der tale om et mere generelt problem, har Forbrugerombudsmanden mulighed for at gribe ind i medfør af lovens bestemmelser. Er der tale om en strafbar vildledning, vil Forbrugerombudsmanden bede politiet om at efterforske sagen med henblik på evt. tiltalerejsning.«

Som det fremgår af Forbrugerombudsmandens udtalelse, indeholder markedsføringsloven allerede i dag en strafbelagt bestemmelse, der vil kunne anvendes, hvis sådanne skind sælges med vildledende betegnelser, og det vil således allerede i dag efter omstændighederne være muligt for Forbrugerombudsmanden at gribe ind.

Jeg er samtidig bekendt med, at spørgeren over for justitsministeren har rejst spørgsmål om importforbud i forhold til produkter af skind og pelse fra sådanne hunde og katte. Justitsministeriet er i øjeblikket i gang med at indhente nærmere oplysninger til belysning af de forhold, der beskrives i spørgsmålet, herunder om andre landes gennemførelse af restriktioner i den anledning.